

Akupunktur - forklaringsmodeller

Er tankemåten i akupunktur annerledes enn i medisinen ellers?

Vi kan dele måten å tenke på i to hovedgrupper:

- Tradisjonell kinesisk medisin
- Moderne nevrofysiologi og fysikalsk-medisinsk kunnskap

Den *moderne fysikalsk-medisinske arbeidsmodellen* vil se på nålen som en måte å skape en irritasjon på. Denne irritasjonen setter igang visse reaksjoner i nervesystemet som ofte er nyttige. Den aktiverer kroppens egne smertedempende stoffer og andre regulerende systemer.

Ved lidelser i bevegelsesapparatet vil legen etter disse prinsippene først og fremst være på jakt etter smertefulle punkter i muskulatur og muskelfester. Ved å nåle disse punktene kan legen oppnå å hemme den lokale smerten som kommer herfra og å bedre den lokale blodsirkulasjonen.

Ved andre typer sykdommer vil legen etter disse moderne nevrofysiologiske prinsippene gjerne velge å nåle i et område som sender sine nervesignaler til samme del av ryggmargen som det som har forbindelse med det syke området. Derved kan denne irritasjonen sette igang reaksjoner i det syke området via ryggmargen.

Dessuten vil nok enkelte velge å nåle områder som erfaringsmessig gir en særlig sterk generell respons i nervesystemet med smertehemming og bedret blodsirkulasjon.

Hvordan tenker man innen tradisjonell kinesisk akupunktur?

Den tradisjonelle kinesiske oppfatningen er basert på en helt annen måte å tenke på og forstå naturen på.

I sentrum av denne tenkemåten ligger begrepet Qi, som best oversettes med ordet energi. Det er ikke en energi som kan måles, slik som for eksempel elektrisk strøm. Det er et begrep for alt det som fører til forandring, bevegelse, liv.

Denne energien gjennomstrømmer derfor også hele organismen. Den antar forskjellig karakter og har forskjellig funksjon alt etter hvilken sammenheng det dreier seg om. Den både ernærer og regulerer organismen og beskytter den mot å bli syk på grunn av ytre eller indre belastninger.

Jeg har hørt om meridianer - hva er det?

Selv om Qi er overalt, sirkulerer den i særlig grad rundt i kroppen i de såkalte meridianene eller kanalene. Disse meridianene kan påvirkes via punkter på meridianene. Disse akupunkturpunktene blir en slags nøkkelhull som vi stikker nøkkelen, altså akupunktur nålen, inn i. Derved påvirker vi Qi.

Sykdomstilstander oppfattes i tradisjonell kinesisk medisin som en ubalanse i den naturlige, balanserte strømmen av Qi rundt i kroppen.

Ved å kjenne til hvilken innvirkning de forskjellige akupunkturpunktene har på Qi, kan akupunktøren velge hvilke punkter han vil nåle ut fra hva slags type ubalanse det dreier seg om og hvor den er. Diagnose innen tradisjonell kinesisk akupunktur blir derfor helt annerledes enn den form for sykdomsdiagnose vi er vant til innen vår vestlige medisin.

Siktemålet med behandlingen er å gjenopprette den harmoniske balansen i kroppen.

Er det nødvendig å lære denne fremmedartede måten å tenke på for å behandle med akupunktur?

Det er det delte meninger om, og mange kan bli godt hjulpet av akupunktur basert på vestlig tenkemåte. Det tradisjonelle systemet er imidlertid svært nyttig, og gjør det mange ganger enklere for behandleren å velge hvor han skal sette nålene.

Kunnskapen om akupunkturpunktene vil hjelpe akupunktøren til å finne frem til de stedene på kroppen som over 2000 års erfaring har vist er de mest effektive stedene å sette nålene.

Å sette seg inn i den tradisjonelle akupunkturlæren er på en måte å lære seg et helt nytt språk som åpner opp en enorm mengde erfaring om hvordan akupunktur virker og kan brukes.